

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro iugi deuotaq[ue] Deo exhibenda cordis & operis gratitudine, de sua in
nos liberalissima beneficiorum profusione, pro mitit & humili omnium
aduersicatum tolerantia & recta intentione, Precatio XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

pupugerint singulatim singula eorum verba subfannancia, tantaq; maligni illius populi obstinata crudelitas, dum pro iusta ei debita laude ob innumera in eos gratuita profusa beneficia conuicium & exprobratio impendetur? Heu cum quanta animæ tristitia considerabas quocq; cunctis stupendam totoq; affectu glorificandam eius non modo patientiam & mansuetudinem, sed etiam supereminentem ac perfectissimam charitatem, qua non se de ipsis vt demeruerat, indignatione concitatus vindicauit, sed expansis in cruce manibus eorum profundam cecitatem dolens cū pie excusauit, tum patrem cœlestem deuota supplicatione exorans, eis veniam impetrauit. Quem etiam præ exuberanti suâ pietate ac dulcedine latronem à dextris pendentem horrendis sceleribus prægrauatum illic dæ Diuinæ gratiæ splendore illustratum & toto corde penitentem non modo in suam amicitiam suscipere, verum etiam fida oris sui promissione æternæ gloriæ futurum coheredem certificare audisti.

Blasphemos autem & sacrilegos Iudæos longius secedere, eiq; non amplius tantquam maledictæ in ligno pendenti appropinquare contuebaris. Vnde, vt æstimo, immò & firmiter credo, te à loco in quo filium tuum aded crudeliter mactatum cū cruce eleuari aspexeras, illic surrexisse & tota dolorosa, tremens & viribus deficiens Ioannis & sororum manibus sustentata, cruce appropinquasse, quo lucidius eius contemplareris miseriam & cruciatum.

Ast pijsissima mater, cur vadis immolari pro nobis? Nunquid non sufficit nobis filij tui passio, nisi crucifigaris & tu? Non est consuetudo tua o dulcissima Domina ad talia spectacula properare. An præ dolore cor tuum alienatum est à te? An non satis horribili & ærbo dolore prægrauatum & attritum est maternum cor tuum? Quod si substiteris o fidelissima, sed tenerima virgo & heu nimis afflicta, totaq; iam viribus exinanita, ausim lachrymabiliter dolorosissimocq; corde tibi polliceri, tanto te corripiendam absorbendamq; mœrore & pressura, cuius nec vnquam similem sustinisti, cuius etiam nec quod vixeris obliuisci poteris. Pro omni autem tuo in hoc vsque tempus perpesse dolore benedico te mihi litesq; saluto, Amen.

Pro iugi deuota que Deo exhibenda cordis & operis gratitudine de liberalissima sua in nos beneficiorum profusione, pro mihi & humili omnium aduersitatatum tollerantia & reclamatione, Precatio XV.

O Inuentrix omnium gratiarum exuberantissima, speculum omnium virtutum clarissimum, mater cunctorum Christi fidelium suauissima, meritis potentissima, miserationibus affluensissima: impetra mihi à Deo omnium creatore, patre tuo amantissimo, sponso dulcissimo, filio vnigenito & omnium saluatore, vt propter suam immensam bonitatem auferat à me odibile ingratitude vitium, atq; omnem cordis duritiam & obstinatam malitiam, vt innumera eius beneficia, scilicet gratiæ nobilissimæq; creationis, fidelissimæ ac liberalissimæ sustentationis paternæ ac benignissimæ vocationis, clementissimæ redemptionis, reliquaq; id genus beneficia continuè recolam: quo in summa cordis gratitudine ipsum semper laudem, benedicam atq; glorificem, in castissimo cordis iubilo assidue magnificem & adorem, atq; vt voluntati eius perfectè conformis, & obediens ipsi cum deuotissima strenuitate, iugiter seruiam: Vt omnia de manu eius suscipiens, me illi offeram in omne seum gratissimum beneplacitum, cum omnimoda meipsum abnegatione, vsque aded, vt de temporaneis (quæcuq; illa fuerint) neq; iugeam, neq; gaudeam:

ded

vt tem-

vt temporale aliquid neq; timeam neq; diligam: vt nec blandis corrumper, nec aduersis concutiar: sed vt in vnione & virtute benedictæ passionis suæ, omnes tribulationes, omnes aduersitates patienter & libenter tollerem, cum omni semper humilitate & gratiarum actione. Atq; vt omnis intentio mea, omne studium, omne desiderium, omne deniq; gaudium meum fit in Deo, & ad Deum meum semper erectum, Amen.

Actio gratiarum pro graui & immensa mœroris cruce, qua Dei benedicta genitrix immaniter comprimebatur, dum Christi vestes in prædam dari, seu sorte diuidi, dum quoq; ipsum tam miserandum in modum distentum, fœcerum ac deformatum, vndiq; sacrum cruorem fluere conspiceret.

T H R E N O S. XVI.

Reuereudissima virtutum Domina, potentissima cœli regina, tibi famulantiâ propugnatrix potentissima, omnium in te sperantium fidelissima consolatrix, virgo plena gratia, fœminarum omnium pulcherrima Maria: recordare quis te innouârit cordis cruciatus, quis mœror absorbuerit, dum lachrymosa & tristissimi plena doloris, Iudæis crucis patibulum fugientibus, crucifixo nato appropinquans, conspiceres impios milites filij tui crucifixores, eius simplices exiguiq; pretij vestes, quas tu mater eius virginea eidem paraueras manu, tam solite & exacte, sacrilega cupidine inter se partiri. At dum, ô pia mater, ad dulcissimum vnicum tuum respiceres, tam miserabiliter, tantis in cruciatibus pendentem, omnibus amicis, rebus, & solatio destitutum, pennis omnibus foris & intus obrutum, despoliatum omnibus quæ illis potuissent mitigasse dolores; & accidentibus ei quæcunq; illos poterant exaggerare: dum etiâ cerneres principalia illa manuum & pedum eius vulnera sacratissima, primitus obrutis crassissq; clauis obstrusa, nûc autem maximo illo violentoq; ponderosæ crucis in excisam petram impetu & lapsu laxata, dilatata & aperta, sacrum vberrimè ac indefinenter manare cruorem: sed & ex cæteris omnibus, quibus vndiq; purissimum corpus eius scatebat conuulsissimè: erat vulneribus, roseos sanguinis riuulos multis venis ruptis, cunctis quod plagis obrididissimam nimis totius corporis distensionem sese continuè ampliantibus decurrere contuebaris, donec omni penè sanguine effuso ipsum velut testam obarescere videres: dum deniq; eundem pretiosissimum cruorem / cuius vna duntaxat guttula præ immensa & prorsus incomparabili eius nobilitate, ad totius mundi redemptionem abunde suffecisset / super terram in fœdissimo & execrabili loco, tanquam mactati pecoris aut scelerati latronis effusum, ab impijssimis conculcari & sanguini forte latronum mixtum vilificari aspiceres: quo existimabo te tunc confectam dolore, quo auctam mœrore, qua consumptam pressura & angustia? Immo quomodo non credam totam te misere contabuisse aut prorsus exanimem in humum corruisse, nisi virtus diuina te roborasset?

Eia quot tunc sanctarum lachrymarum fontes dicam erupisse ex pudicissimis oculis tuis, quando tot flumina sacrosancti sanguinis manarunt ex profundis vulneribus Saluatoris? Eia quot pietatis fluctus credam tunc profudisse pijsimè vultu tuum, quando tot guttæ sanguinis tam seruentes stillauerunt super velamen capitis tui? Eia quibus amarissimæ mœstitudinis singultibus arbitror purissimè pectus tuum vexatum, quando & terram sanguine sacrosancto madidam ac opertam, & pallium tuum tot liquoribus pretiosissimis vidisti rubricatum? O quantopere te animo tunc